

[Patursson.]

markedsminister vil varetage de færøske EEC-interesser, vil tiden vise. Ét er imidlertid sikkert: på Færøerne er man glad for, at markedsministeren ikke længere hedder Ivar Nørgaard.

Udenrigsministeren (Guldberg):

Jeg skal på nuværende tidspunkt prøve at være meget kort og håber, at man ikke af den grund tror, at det er, fordi jeg ikke gerne vil svare mere udførligt.

Til hr. Ivar Nørgaard, som har lagt megen vægt på spørgsmålet, om der var kommet en ny stil, vil jeg sige, at det er der ikke. Men der er undtagelsesvis skudt møder ind imellem, og et møde blev flyttet, efter at denne debat var tilrettelagt af folketinget. Der er møde igen på mandag om det samme spørgsmål.

Men det er altså ikke en ny stil, det er ikke udtryk for, at vi principielt ikke mener, det er rigtigt, at det er en minister, der er til stede i Ministerrådet. Men der kan jo være tilfælde — efter min opfattelse det foreliggende — hvor mandaterne kan være så bundne og så afgjorte, ikke alene for den danske minister eller den, der er til stede, men også for alle andre. Det er altså ikke noget princip. Tværtimod.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den sammenkædning, der er mellem de færøske fiskeri- og regionalproblemer, er opretholdt. Den er ikke taget af bordet, det hænger sammen, og jeg har netop villet sikre, at det stadig gør det. Der forhandles altså endnu, og der vil også blive forhandlet på mandag om regionalpolitik, og sammenkædningen er stadig opretholdt.

Jeg vil gerne af hensyn til de færøske repræsentanter sige, at man jo kan komme i den situation på mandag, at det viser sig, at man indtil videre opgiver at komme videre med regionalforhandlingerne. Så jeg går ud fra, at der ikke er nogen, der vil finde det forkert, at de færøske ønsker stadig væk fremføres. Men det betyder da ikke, at man har opgivet forbeholdet fra dansk side. Når man kommer til regionalpolitikken, eksisterer dette forbehold stadig væk; det vil jeg også gerne have sagt.

Så skal jeg lige til hr. Niels Helveg Petersen sige, at vel skal vi ikke diskutere terminologi, men når jeg sagde krise, så mente

jeg, at krise var vi alle sammen i, ikke alene EF. Hr. Niels Helveg Petersen sagde med hensyn til min stilling i Bruxelles, at han mente, det var forkert, at der blev truffet et valg inden for regionalpolitikken fra regeringens side, uden at det havde været forelagt markedsudvalget, og det er jeg enig i. Men jeg synes, hr. Niels Helveg Petersen ganske ignorerer, at der her står, at i henhold til den fremgangsmåde, der er fastsat i § 3 i protokol nr. 2 om Færøerne i optagesoverenskomsten, skal den danske regering derefter meddele EF-Rådet denne afgørelse. Jeg synes alligevel, at det er meget at forlange, at man ikke skulle gøre det, når man er til stede og har meddelelsen. Det er jo også omgående bagefter meddelt i markedsudvalget, men jeg er i øvrigt parat til at drøfte det yderligere dér.

Jeg vil gerne sige om de andre spørgsmål, hr. Maigaards om forsvarspolitikken og hr. Ib Christensens om Parlamentets beføjelser, at det er da klart, at hvis der er tale om en ændring i den danske holdning, sådan som den har været indtil nu over for sådanne spørgsmål, så forudsætter det først en drøftelse i markedsudvalget efter alle kunstens regler, og dér kan man jo tage disse spørgsmål op igen.

Endelig vil jeg gerne til sidst til hr. Lars Emil Johansen vedrørende spørgsmålet om de grønlandske muligheder sige, at mit svar her kun kan blive en vurdering af, hvilke muligheder der er, og hvordan stillingen er over for fiskeripolitikken. Men jeg vil da bestemt sige — og det er også af hensyn til Færøerne, jeg gerne vil fremhæve dette — at hvis Danmark og den danske regering i Bruxelles og i forhandlingerne inden for fællesmarkedet står fast ved udformningen af fællesmarkedets fiskeripolitik, så er vi efter min opfattelse i stand til ved vores holdning dér at varetage de færøske og grønlandske interesser bedre, end hvis vi ikke havde været medlem af EF. Det er af den grund, at hvis vi stod udenfor, så kunne vi risikere, at der kom et enigt EF-oplæg, som gik imod de interesser, vi gerne vil varetage på Færøernes og Grønlands vegne. Og så ville vi altså møde et EF-standpunkt, som vi ikke havde været i stand til at påvirke eller i hvert tilfælde gøre vort til at man ikke var blevet enig om.

Det er altså min opfattelse, at det afgø-